

תמרה החכמה

מ. זושצ'נקו
צייר צ. פוליאקוב

בבית שלנו גר מהנדס אחד. הוא מהנדס כזה עם שפם ומשקפיים. ויום אחד הוא חלה ויצא לחודש ימים להבראה בדרום. עברו שלושה ימים והאזרחים הגרים בבית שמעו יללה של חתול מחדרו של אותו המהנדס. אומרת אזרחית אחת "המהנדס הזה איש רע. בעצמו נסע דרומה ואת החתול השאיר בחדר. והחיה המסכנה הזו תמות עכשיו בלי אוכל ושתייה." כל תושבי הבית כעסו על המהנדס. אזרח אחד אמר "ראש עקום אצל המהנדס הזה. איך אפשר להשאיר חתול בלי אוכל במשך חודש שלם. חתול כזה ימות."

ואזרח אחר אמר "בואו ונשבור את הדלת."
אבל אז בא מנהל הבית ואומר "לא, אסור לשובור
דלת בלי אישור של המהנדס."
וילד קטן ניקולשה אומר "אז נקרא למכבי אש.
יבואו מכבי האש, יעמידו סולם לחלון ויצילו את
החתול."
אבל שוב אומר מנהל הבית "הרי זו לא שריפה.
אסור לקרוא למכבי אש. משלמים על כך קנס."
ואז אומרת תמרה הקטנה "אתם יודעים מה?
נאכיל את החתול דרך הדלת. אביא עכשיו חלב
ואשפוך תחת הדלת. החתול יראה ויבוא לשתות."
כל האזרחים פרצו בצחוק ואמרו "כל הכבוד! היא
חשבה נכון" וכולם התחילו להאכיל את החתול
תחת הדלת. מישהו שפך מרק תחת הדלת, אחר
חלב, עוד אחר מים. והילד ניקולשה הצליח אפילו
דג שלם לדחוף תחת הדלת.
החתול היה מרוצה מאוד והוא מרמר בשמחה
אחרי הדלת.
עבר חודש והמהנדס בסוף חזר. אזרחית זקנה
אחת פגשה אותו מיד ואמרה לו "מהנדס, צריך

להכניס אותך לחצי שנה לכלא, כי אתה מענה
חיות. בני אדם צריכים להתייחס יפה לחיות. ואתה
השארת את החתול שלך בחדר בלי אוכל ובלי
שתייה. הוא יכול היה למות אילו לא היינו שופכים
לו חלב תחת הדלת. עכשיו פתח את הדלת מהר
וראה איך מרגיש החתול שלך. אולי הוא חולה
ושוכב עם חום במיטה שלך."
והמהנדס אומר "על איזה חתול את מדברת? הרי
אתם יודעים שאני לא מחזיק חתולים אצלי. אף
פעם לא היה חתול בחדר שלי ולא יכולתי לסגור
אותו בחדר."
אומרים האזרחים "אנו לא יודעים דבר. אנו יודעים
רק שבחדר שלך חי חתול כבר חודש שלם."
מהר פתח המהנדס את הדלת וכל האזרחים נכנסו
לחדר יחד אתו. כולם רואים - על הספה שוכב חתול
אדמוני יפה. נראה מאוד בריא ושמח ובכלל לא
רזה.
אומר המהנדס "אינני מבין. מאין אצלי על הספה
מופיע חתול אדמוני הזה. כשנסעתי מכאן הוא לא
היה."

ואז מראה הילד ניקולשה על החלון "הנה החלון פתוח. כנראה החתול ירד מהגג, ראה חלון הפתוח ונכנס לחדר."

אומר המהנדס "אז למה הוא לא יצא דרך החלון?" והילדה תמרה אומרת "האכלנו אותו יפה ולכן לא רצה לצאת. מצא חן בעיניו."

אומר המהנדס "חתול יפה וחכם כזה! עכשיו אשאיר אותו אצלי."

אבל הילדה תמרה אומרת "לא, החתול מגיע לי. כל האזרחים צחקו ואמרו "כן, החתול מגיע לתמרה, כי תמרה חשבה איך להאכיל את החתול ובכך הצילה אותו ממוות."

והמהנדס אמר "ואני אתן לתמרה עשר מנדרינות שהבאתי מהדרום" והוא נתן לתמרה עשר מנדרינות במתנה.